

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
Bredgade 43
1260 København K

Københavns Universitets bemærkninger til ”Analyse af universiteternes og sektorforskningsinstitutionernes finansiering og organisering”. Fremsendes elektronisk til vtu@vtu.dk sagsnr.: 09-056289

12. AUGUST 2009

Københavns Universitetet skal hermed benytte muligheden for at kommentere den fremlagte ”Analyse af universiteternes og sektorforskningsinstitutionernes finansiering og organisering” juni 2009, og fremsender hermed sine kommentarer.

REKTOR

NØRREGADE 10
POSTBOKS 2177
1017 KØBENHAVN K

I lyset af det oprindelige formål, der politisk blev udformet for analysen, finder Københavns Universitet, at der med den foreliggende rapport i bedste fald ligger et forarbejde, der såfremt det skal udgøre et ”solidt fagligt grundlag” for politikerne i drøftelserne af globaliseringsmidlerne og universitetsøkonomien, bør justeres, udbygges og kvalificeres væsentligt.

TLF 35 32 26 26
DIR 35 32 26 12
FAX 35 32 26 28

I universitetets kommentarer har vi fokuseret på, hvor en sådan justering, udbygning og kvalificering især bør foretages.

rektor@adm.ku.dk
www.ku.dk

Overordnede synspunkter

1. Rapporten besvarer ikke i tilstrækkeligt omfang forligspartiernes spørgsmål

De to oprindelige spørgsmål besvares ikke. Det er blevet en omkostningsanalyse af visse sider af universiteternes virksomhed, i stedet for en analyse der belyser

”Rammevilkårene for de forskellige humanistiske og samfundsvidenskabelige uddannelser, herunder de uddannelsesmæssige konsekvenser af finansieringen af de forskningsbaserede uddannelser med den lave uddannelsesstakst.

Finansieringen for så vidt angår balancen mellem basismidler og de konkurrenceudsatte midler med tanke på institutionernes dispositionsmuligheder og planlægningshorisont."

Der er valgt et koncept for analyse af virksomheder – uden sammenligning med fx udenlandske universiteter, og for så vidt angår administrationsanalysen uden en kvalificeret sammenligning med anden offentlig virksomhed præget af mange detailregler mv., eller med private rådgivningsvirksomheder, hvor man kan definere kerneydelser som "fakturerbar tid".

Dette hænger til dels sammen med forhåndsafgrænsningen, hvor bl.a. en undersøgelse af undervisningskvalitet (pædagogiske og didaktiske forhold) på forhånd har været udelukket, ligesom de studerendes vurderinger slet ikke indgår i undersøgelsen.

Universitetet fremsendte i maj 2009 i forbindelse med validering af det fra McKinsey fremlagte materiale en række detaljerede kommentarer. Dette ses ikke afspejlet i analysen.

Den manglende inddragelse af kvalitative aspekter bevirker, at konsekvenserne af den lave STÅ-takst ikke fremgår tydeligt af analysen. Det skal derfor præciseres, at en højere STÅ for uddannelserne med de lave taksametre vil betyde en bedre finansiering af uddannelserne, som igen vil medføre mere undervisning generelt på uddannelserne og i særdeleshed på kandidatuddannelserne. Endvidere vil en bedre finansiering af uddannelserne også føre til mere forskningsbaseret undervisning, da mere undervisning vil kunne varetages af fastansatte undervisere i stedet for deltidsansatte, i hvert fald inden for de større fagområder.

Fsva. basismidlerne, er dette væsentlige finansieringsgrundlag relativt svagt beskrevet i rapporten. Behandlingen begrænser sig til en opridsning af "indmeldte holdninger til positive og negative konsekvenser af basismidler og konkurrenceudsatte forskningsmidler" og en opgørelse over, hvordan heltidsansattes finansiering fordeler sig på basismidler og konkurrenceudsatte midler. Basismidlernes vigtighed for selve den forskningsbaserede undervisning, for kontinuitet, udvikling og planlægningshorisont, burde være behandlet udførligt. Basismidlerne finansierer eksempelvis selve processen, som giver forskerne mulighed for at søge eksterne midler.

2. Rapporten bygger på et snævert metodevalg

Undersøgelsens metodevalg har været rent kvantitativt – målings- og beregningsfokuseret. Det fører til en stor ophobning af tilsyneladende "facts", hvor

det flere steder i rapporten åbent erkendes, at evt. kausale sammenhænge ikke har kunnet fastslås. Derved mister analysen afgørende kraft.

Universitetets formål er i henhold til universitetslovens § 2 bl.a. at give forskningsbaseret uddannelse indtil højeste internationale niveau inden for sine fagområder. Undersøgelsens valg af en kvantitativ metode er som følge heraf utilstrækkelig, idet lovens udtrykkelige krav til uddannelsens kvalitet indebærer, at universiteterne ikke ukritisk kan øge holdstørrelser med henblik på at opnå en forøget økonomisk effektivitet.

Metodens svaghed mht. at belyse konsekvenserne af den lave uddannelsestakst understreges af, at metoden lige så godt kunne have været valgt ved en analyse af fx folkeskoler eller professionshøjskoler, der ikke skal udbyde forskningsbaserede uddannelser.

Universiteterne har i processen løbende foreslået brug af kvalitative metoder, fx med fokusgrupper, der kunne belyse konsekvenserne af de lave taksametre, og hvordan tilskudsfinansieringen og den projektfinsierede forskning interagerer positivt og negativt. Disse forslag er ikke blevet fulgt.

3. Rapporten bygger på en begrænset forståelse af universitetets virksomhed

Den valgte metode håndterer ikke den forenede produktion, der kendetegner universiteterne med forskning og uddannelse som en på mange områder synergipræget aktivitet. Metoden søger i stedet at adskille disse produktioner og derudover at udskille administrationsudgifterne og allokere disse på forskning og uddannelse separat, hvilket giver et fortegnede billede og overestimerer administrationens omfang. Således slås i sammenfatningen s. 5 administration af generel karakter sammen med formålsbestemt administration, hvorefter det konkluderes, at den samlede administration udgør ca. 31 % svarende til 6-8 mia.kr. af universiteternes samlede forbrug, og det konkluderes, at den generelle administration og de driftsmæssige aktiviteter forekommer ”høj” sammenlignet med privat virksomhed. Godt nok anføres, at det ud fra analysen ikke kan siges, om omfanget skyldes strukturelle eller effektivitetsmæssige forhold, men alligevel konkluderes det i analysen, at de indirekte udgifter udgør en betydelig del af de samlede uddannelsesudgifter, og at ”Tilførsel af yderligere midler med henblik på at øge antallet af undervisningstimer bør (således) tage dette forhold i betragtning”.

Sammenligningen af universitetets administrationsomkostninger med en udefineret gruppe af private virksomheders administrationsomkostninger er ikke formålstjenlig i lyset af det regelgrundlag, der gælder for et offentligt finansieret universitet. Hvis universitetet havde været drevet som privat virksomhed —

in casu et privat universitet — ville fx universitetslovens kapitel 2 om uddannelserne og kapitel 3 om styrelsen af universitetet ikke være gældende med heraf følgende muligheder for at begrænse de administrative omkostninger. At undersøge uddannelsestaksternes anvendelse under forudsætning af at universitetet i øvrigt agerer på samme måde som en privat virksomhed, giver således ikke megen anvendelig indsigt.

S. 59 anføres på trods heraf en foruroligende ”ikke-konklusion”: Først opgøres den generelle administration til 18 % af de samlede årsværk, derefter nævnes at private virksomheders tilsvarende gennemsnit ligger på 9 %, hvorefter rapporten udtaler: ”Der er således på de foreliggende grundlag ikke tilstrækkeligt belæg for at konkludere, at fokusenhedernes omfang af generel administration og drift kunne halveres.” Såfremt man overhovedet finder det nødvendigt at udtale sig herom i rapporten, vil det være mere retvisende at undlade ordet ”tilstrækkeligt”.

Analysen er således præget af, at man forestiller sig, at der findes en gylden administrationsandel på tværs af private og offentlige virksomheder. En effektivisering af administrationen kan ingen være uenig i, men det må være ”produktionens” omfang og kvalitet, der er afgørende. Derfor er en sammenligning af administrationsomfanget på universiteterne og private virksomheder misvisende. Der er bl.a. store forskelle i regelgrundlaget. Endvidere har universitetet en struktur med råd, nævn og udvalg, der involverer personalet og de studerende i den faglige udvikling, og der er således ganske mange personer – formelt og uformelt - involveret i universitetets udvikling. Se i øvrigt afsnittet om ”Begrænset forståelse af forholdet mellem administration og kernevirkomhed”.

4. Rapporten er upræcis i sin anvendelse af grafik og i sine konklusioner. Flere steder er rapporten fejlbehæftet

Figuren s. 2 kommunikerer en meget kraftig omsætningsfremgang, fra 17,8 mia.kr. til 20,8 mia.kr. Heri indgår imidlertid den indfusionerede sektorforskning, hvilket ikke fremgår klart. I øvrigt skal det fsva fusioner bemærkes til figur 2, side 21, at her mangler Danmarks Farmaceutiske Universitet under indfusioneringer på KU i 2007.

Side 3: ”Universiteterne disponerer frit over 60 % af deres omsætning inden for deres formål”. Dette må siges at være en sandhed med modifikationer, idet mange omkostninger er bundet af et samfundsmæssigt ønske om opretholdelse af et bredt udbud af uddannelser og en forskning i tilknytning hertil, samt til finansiering af en stor og laboratorietung bygningsmasse.

Et andet eksempel er s. 36, hvor KU's basistilskud opgøres til 48 %. Her fremgår det ikke, at denne andel ikke alene er forskningstilskud, men også indehol-

der et relativt stort tilskud til museer m.v., småfag (finanslovens småfagsbevil-
ling) og andet, hvor KU har en særlig opgave. Disse forhold fremgår kun indi-
rekte i en henvisning til et foregående afsnit, og lader figuren give et ufuld-
stændigt billede. Sådanne opstillinger bør ændres og opstilles med en direkte
oplysning om forskningstilskuddet og øvrige tilskud hver for sig.

**Sammenfattende er det KU's vurdering, at rapporten ikke i tilstrækkeligt
omfang besvarer de stillede spørgsmål, og ikke giver et retvisende og eks-
ternt valideret indblik i universitetsvirksomheden. Rapporten udgør ikke
et 'solidt fagligt grundlag', og bør ikke uden supplerende kvalificering an-
vendes som et faktabaseret materiale i den videre drøftelse og politiske
rådgivning.**

Med venlig hilsen

Ralf Hemmingsen

Rektor

Nedenstående uddybes universitetets synspunkter med mere specifikke henvis-
ninger til afsnit og figurer i rapporten.

Uddybende kommentarer fra Københavns Universitet

Rapporten bygger på et snævert metodevalg

- A) KU finder, at den valgte analysemetode i alt for høj grad baseres på kvantitative data både i dataindsamlingen og i fremstillingen.

Det må undre, at ingen studerende har været inddraget i undersøgelsen. Der er ensidigt fokuseret på VIP'ernes og TAP'ernes tidsforbrug, og slet ikke på det kvalitative aspekt af hvordan de studerende oplever undervisningen og kontakten til deres faglige miljøer, eller på en vurdering af de studerendes udbytte af undervisningen og kontakten med universitetet. Samtidig er hele aftagersiden udeladt.

- B) Indsamlingen af data baserer sig i store dele af undersøgelsen på VIP'ernes angivelse af, hvordan de oplever, at de bruger deres tid. Metoden har væsentlige svagheder. Dels de lave svarprocenter - data i rapporten bygger på en "aktivitetskortlægning" med en svarprocent 43 procent for VIP (side 19), der kan rejse spørgsmål om repræsentativiteten og pålideligheden af data. Hertil kommer selve usikkerheden, der ligger i at tidsangive pr. hukommelse. Derudover fordrer besvarelsen en kategorisering, der ikke tager højde for, at en aktivitet med et bestemt sigte ofte også tjener andre formål. Eksempelvis vil vejledning af ph.d.-studerende eller læsning af artikler også kunne bidrage til forskerens egen forskning.

I læsningen af rapporten er det derfor vigtigt at være opmærksom på, at rapportens konklusioner og hypoteser om kausalitet og korrelationer i høj grad bygger på et svagt metodegrundlag. Derudover er data afgrænset til enkelte "fokusenheder", som ikke er statistisk repræsentative for universiteterne som helhed. Endelig er en lang række af fordelingerne af de indirekte omkostninger baseret på skønsmæssige vurderinger og ikke en nærmere analyse af de bagvedliggende sammenhænge (fx side 87-90).

Datagrundlaget kan således visse steder anfægtes, idet der ikke er foretaget en analyse af besvarelsesprocenternes betydning, graden af anvendelse af skøn i datagrundlaget, og i hvor høj grad disse faktorer kan påvirke generaliserbarheden og muligheden for at sammenligne på tværs.

- C) I rapporten anføres det, at der har været gennemført en bilateral valideringsproces med universiteterne (side 17). Det skal bemærkes, at denne valideringsproces er gennemført inden for en meget kort tidsramme (nogle få dage), og at valideringen ikke har omfattet den samlede rapport men kun

visse data. Ved valideringen har KU givet udtryk for både generelle og specifikke forbehold, som kun i begrænset omfang afspejles i slutrapporten.

Rapporten oplyser ikke tilstrækkeligt om uddannelsernes særegne forhold

- D) Rapporten tager i fremstillingen hensyn til de store forskelle, der er især imellem såkaldte tørre og våde uddannelser. Denne opdeling er relevant, fordi det ikke giver mening at sammenligne våde og tørre uddannelser.

Men ej heller kategorierne våde og tørre er dog helt dækkende. At opstille fx portugisisk og jura, begge på KU, i samme oversigt, viser forventeligt nogle markante forskelle, men forklarer intet om baggrunden herfor. Portugisisk er et såkaldt ”småfag” med et meget lavt optag og et nært studenter- og lærermiljø. Jura er struktureret til et stort optag med en omfattende undervisning på store hold.

Beregning af gennemsnitsholdstørrelse og sammenligning heraf i samme oversigt giver derfor ingen mening, da det bliver et almindeligt gennemsnit af forelæsninger med op til 400 studerende, holdundervisning med 24, 18 eller 6 studerende samt individuel vejledning.

Det kan til illustration nævnes, at der er flere end 100 BA og KA-uddannelser ved Det Humanistiske Fakultet (HUM) på Københavns Universitet. Der er således store uddannelser, som giver gode muligheder for stordrift, og relativt små uddannelser hvor stordrift ikke er en mulighed, og hvor fagene derfor –som tidligere nævnt- er omfattet af en særlig finansiering.

Bredden og forskelligheden afstedkommer selvsagt forskelle, og der skal derfor udvises varsomhed med at lave generaliseringer og derefter drage konklusioner om alle humanistiske uddannelser ud fra de 10 udvalgte humanistiske eksempeluddannelser, som er inddraget i analysen. Der præsenteres i figurene (bl.a. figur 13, 14 og 16) henholdsvis et tørt gennemsnit, et vådt gennemsnit og et totalt gennemsnit. Det bør betones, at der er tale om et gennemsnit af fokuserhederne, da man ellers kan forledes til at tro, at der er tale om et gennemsnit for eksempelvis hele det tørre område. Det havde været hensigtsmæssigt, om analysen havde omfattet andre humanistiske uddannelser ved et eller flere sammenlignelige universiteter i Danmark eller udlandet.

- E) Figurene, der viser undervisningsomfang baseret på konfrontationstimer, dækker over forskelle, der går fra en lærers møde med en meget lille gruppe og timer med op til flere hundrede studerende ad gangen. I sidstnævnte

tilfælde produceres efter rapportens kategorisering et stort antal konfrontationstimer på en gang.

Uden en belysning af de kvalitative aspekter kan der ikke konkluderes noget om, at fx flere konfrontationstimer skulle være bedre end færre, og læseren står tilbage med et sæt isolerede taloplysninger, der mere kalder på forklaringer og uddybninger, end de giver svar.

Til forståelse af såvel de enkelte uddannelser som forskellene dem imellem, savnes en beskrivelse af, hvad der kendetegner de forskellige uddannelser - både som tørre, store og små.

- F) Det er for firkantet, når konfrontationstid pr. involveret studerende dækker over så forskellige undervisningsformer som "forelæsninger, øvelser/holdundervisning og undervisning i laboratorier/særlige lokaler" (bl.a. s. 9). Det er heller ikke direkte afspejlet i rapporten, at en times vejledning som regel betyder, at en underviser har brugt yderligere tid på forberedelse til vejledningen som en forudsætning for, at den studerende kan få udbytte af sit selvstudium eller hjælp til at kunne skrive en opgave/give feedback på et opgaveudkast.
- G) Forberedelse og eksamination synes helt udeladt, ligesom studievejledning ikke afspejles i analysen. Det Humanistiske Fakultet påpeger, at der bruges mange ressourcer på ind- og udslusning af de studerende, på procesvejledning, og på at gøre de studerende metodestærke inden for studieteknik m.v. - alt sammen for at nedbringe gennemførelstider, hindre frafald og gøre de studerende "ansættelige". Det er ikke direkte undervisning i traditionel forstand, men er vigtige forudsætninger for, at den studerende kan gennemføre sit uddannelsesforløb. Studievejledning er primært finansieret af taxameteret, men er ikke inddraget i datagrundlaget, hvorved studievejledningen ikke afspejles i analysen. For 10 år siden udgjorde studie- og karrierevejledning måske en sekundær prioritering, mens den i dag anses som en forudsætning for et godt studieforløb, hvorfor også de lovgivningsmæssige reguleringer er intensiveret de seneste år.
- H) Svagheden ved den anvendte kvantitative metode og det manglende kendskab til, hvad der er kvalitet i en uddannelse, påpeges fx fra Det Juridiske Fakultet (JUR) med henvisning til sammenligningen med bl.a. Cambridge og Oxford på s. 115-116. Det bemærkes i den forbindelse, at man hverken i USA eller England måler undervisningens kvalitet ved at opgøre antallet af timer pr. studerende eller administrationsomkostningerne.

Begrænset forståelse af forholdet mellem administration og kernevirk-somhed

- I) Det anføres s. 58, at mht. at vurdere administrationsniveauet, ville det umiddelbart mest hensigtsmæssige sammenligningsgrundlag være universiteter i udlandet, men at McKinsey mangler datagrundlag herfra. I stedet er foretaget sammenligning med en gruppe af private virksomheder fra hele verden. Der sammenlignes angiveligt med oplysninger fra 137 virksomheder udtrukket af en database på over 700 private virksomheder, og det konkluderes, at universiteternes administrative ressourceanvendelse er høj sammenlignet med virksomhedernes.

En sammenligning af administrationsomfanget på universiteterne og private virksomheder er imidlertid misvisende. De store forskelle i regelgrundlaget er anført tidligere. Hertil kommer, at universitetet har en struktur med akademiske råd, studienævn, ph.d.-udvalg og institutstruktur, der involverer personalet og de studerende i den faglige udvikling, og at der således er ganske mange personer – formelt og uformelt - involveret i universitetets udvikling. Den faglige udvikling må og skal i høj grad baseres på denne involvering, men det gør sammenligningen med private virksomheder skæv. Mere relevante sammenligninger ville som nævnt være med udenlandske universiteter og anden offentlig eller flerfacetteret rådgivningsvirksomhed.

- J) Et andet eksempel: Rekruttering af VIP'er (lektorer og professorer) forudsætter bedømmelsesudvalg med ekstern deltagelse, vurdering af den videnskabelige produktion osv. forud for en ledelsesbeslutning. Det er en omfattende proces, men fagligt en kerneaktivitet, uanset om den karakteriseres som administration.
- K) Uddybende om de regelfastsatte aktiviteter kan eksempelvis nævnes lovpligtig studie- og erhvervsvejledning, SU-administration, eksamensadministration, eksamensklager og anden klagebehandling, akkrediteringsprocedurer, markedsføring, øget indsats vedrørende nedbringelse af gennemførelselstider, øget fokus på mindskelse af frafald, nye krav om gennemsigtighed og evaluering, udvikling af uddannelser og tværfaglighed, administration og monitorering af specialer.

Pointen er, at der kan være mere administration på et universitet end i en privat virksomhed, samt at meget administration på universiteterne er snævert forbundet med kerneaktiviteterne.

- L) Et stærkt fokus på administrationsandelen ville fordre, at der gives klart dokumenterede vurderinger og forklaringer på fundne forskelle. Tværtimod

bemærkes i rapporten side 5, side 24 og side 60, at "Det vil kræve en nærmere undersøgelse på omkostningsdriver niveau at vurdere dette nærmere".

Illustrativt fremgår af rapporten, at de våde områders administrationsandel er relativt mindre end for de tørre områder. En helt naturlig forklaring kunne være, at de våde områder anvender betydelige ressourcer på laboratoriefaciliteter, som ikke findes på de tørre områder, og som ikke i samme grad trækker på generelle administrative omkostninger. Det forsøger undersøgelsen ikke at belyse.

JUR er et andet eksempel, hvor en i rapporten opgjort relativ høj andel af generel administration (22 %) kan udlægges som om fakultetet ikke er så effektivt (fig. 19 side 52). Men fig. 21 s. 54 viser det modsatte billede, hvor omkostningen/STÅ er relativt lav. Ligeledes fremgår det af side 112 og fig. 53, at JUR ligger i den laveste ende i forhold til administrationsomkostninger pr. STÅ, hvilket umiddelbart kunne tyde på effektiv organisation. Hvordan de forskellige faktorer her spiller sammen er der ingen analyse af eller forklaring på.

- M) Det anføres s. 39, at "Det er dog et generelt princip, at rammerne for VIP ÅV på institutterne fastsættes i samarbejde med dekanen (KU-HUM er en undtagelse herfra)". Det skal præciseres, at VIP ÅV-udviklingen på KU-HUM sker i en tæt dialog mellem dekanen, den øvrige direktion på fakultetet samt institutlederne.

Samme side anføres, at "på KU-HUM tildeles 20 procent af basismidlerne på baggrund af forsknings- og uddannelsesproduktion, målt ved bl.a. bibliometri og STÅ-produktion". Dette er ikke korrekt; 20 procent af de midler som tilgår institutterne fordeles på baggrund af udvalgte kvantitative kriterier inden for uddannelses- og forskningsproduktion.

- N) Det er ikke helt klart, hvordan aktivitetsanalysen spiller ind i besvarelsen af hovedspørgsmålene, herunder hvad den lovpligtige administration af uddannelserne koster, og hvordan man på baggrund af de indsamlede data skal kunne vurdere, om taxameteret for de samfundsvidenskabelige og humanistiske uddannelser skal forøges eller ej.

Basismidler og eksterne midler

- O) Belysningen af forholdet mellem basismidler og eksterne midler er svag. Der konstateres det tautologiske forhold, at VIP'ere finansieret af eksterne midler forsker mere end VIP'ere finansieret alene på basismidler, og omvendt, at VIP'ere finansieret af interne midler underviser, forbereder og

vejleder mere end VIP'ere finansieret af eksterne midler. Det bør ikke overraske, og det tilføjer intet nyt, når undersøgelsen blot når frem til, at meget tyder på, at de konkurrenceudsatte midler flyder derhen, hvor der forskes for dem, eller/og at tildelingen af konkurrenceudsatte midler i sig selv driver mere forskning frem – uden at det kausale forhold her i mellem kan fastslås (s. 62).

- P) Fsva. basismidlerne, er dette afgørende finansieringsgrundlag også svagt beskrevet i rapporten. Behandlingen begrænser sig til en opridsning af ”indmeldte holdninger til positive og negative konsekvenser af basismidler og konkurrenceudsatte forskningsmidler”, tabel 1 s. 65-66, og et afsnit s. 61 om de vigtigste fremførte positive konsekvenser af basismidler. Derudover er det i figur 24 s. 68 opgjort, hvordan heltidsansattes finansiering fordeler sig på basismidler og konkurrenceudsatte midler, men selv i de afsnit der er dedikeret behandling af basismidler (afsnit 3.4), svinger fokus over til opgørelser, der omhandler konkurrenceudsatte midler (afsnit 3.4.2. s. 69-70).

Basismidlerne er i øvrigt meget andet end forskningsmidler. For KU gælder, at 43-45 % af basistilskud ikke er forskningsmidler til fri disposition, men bl.a. indeholder bygningsoverhead (dvs. penge til husleje, vedligeholdelse, bygningssdrift mv.), finansiering af en række øvrige formål (museer, klinikker, småfag, ejendomsskatter mv.). Det kan således anføres, at Det Naturvidenskabelige Fakultet på KU formentlig ligner Det Naturvidenskabelige Fakultet på Aarhus Universitet dog med den *væsentlige forskel*, at KU-NAT huser Statens Naturhistoriske Museum. Museet har, udover de universitære kerneopgaver med forskning, undervisning og formidling også en omfattende opgave med at kuratere og forvalte en national, naturhistorisk samling. Dette medfører en særlig og atypisk udfordring mht. finansiering af fakultetets samlede aktiviteter.

- Q) Visse steder kan figurerne derfor læses således, at forskningstilskuddet til KU er væsentligt over middel. Her bør det fremgå, at KU tegner sig for godt 50 procent af den samlede bevilling til øvrige formål i universitetssektoren. Opstilles sammenligningerne uden hensyntagen til disse væsentlige forhold, kommer KU til at fremstå med en generelt mere positiv basisfinansiering end andre, hvilket ikke er retvisende.